

MAJLÁTH BÉLA

1831—1900.

A magyar bibliografiai irodalom régi buzgó munkását gyászolja Majláth Bélában, a Magyar Nemzeti Múzeum könyvtárának igazgató-örében, a kit ez év tavaszán helyezték örök nyugalomra.

A megboldogult 1831 június 18-án Andrásfalván született, az 1848/49-iki szabadságharcot a pesti 13-ik honvédszázalójban harcolta végig s hadnagyi rangot nyert; 1861-ben Liptó vármegye főjegyzője lett, mely állásáról a provisorium alatt lemondott; 1867-ben újra elfoglalta állását s 1875-ben a vármegye alispánjává választott. 1879-ben a Magyar Nemz. Múzeum könyvtárának órévé neveztetett ki, a mely állásából 1893-ban vonult nyugalomba.

Majláth Béla irodalmi munkásságának az a része, mely minket közelebről érdekel, könyvtáróri kinevezésével veszi kezdetét, és szorosan összefügg a Magyar Nemzeti Múzeum könyvtára élén elfoglalt állásával, a minthogy épen a bibliografia terén, és főleg a Magyar Nemzeti Múzeum könyvtára anyagának ismertetése körül kifejtett buzgalma adja meg az ő könyvtáróri működésének jelentőségét. Bibliografiai dolgozatainak legnagyobb része a Magyar Könyvszemlét gazdagította. A Magyar Nemz. Múzeum könyvtáráról írt évi jelentéseken kívül itt tette közzé könyvészeti kutatásainak eredményeit, különösen becses adalékait Szabó Károly Régi Magyar Könyvtárához. Itt jelentek meg a következő bibliografiai tárgyú dolgozatai is: Hungárikák a bécsi könyvkiállításon, A szakolczai ferenczrendi könyvtár XVII. századi történetéhez (1882), A budapesti 1886-ik évi történelmi kiállításról (1889), A sorsvető könyvek és egy ismeretlen XVI. századi magyar Fortuna, (1887), Debrenthei Tamás búcsú-beszéde II. Pius pápához a párisi nemzeti könyvtárban (1889), Régi magyar egyleveles nyomtatványok a Magyar Nemz. Múzeum könyvtárában (1891) és egyéb kisebb-nagyobb közleményei.

A magyar történeti irodalomnak becses forráskiadványokkal, minők A szőnyi béke okmánytára (1885.) és Gróf Széchenyi István levelei (1889—1891.), tett Majláth nagy szolgálatot. Önálló történeti műve: Majlád István életrajza a Magyar Történeti Életrajzok 1889-iki folyamában jelent meg.

Tudományos érdemei elismeréseül a Magyar Tud. Akadémia már 1880-ban tagjai közé választotta. Tagja volt ezenkívül a Magyar Heraldikai és Genealogiai Társaság és az Országos Magyar Régészeti és Embertani Társulat igazgató-választmányainak.

1900 márczius 23-ikán halt meg. Temetése a tudományos körök nagy részvétélével márczius 25-ikén ment végbe. Nyugodjék békében.